

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

การเจริญสติกับสุขภาวะ. (2552,15 กรกฎาคม)วันที่เข้าถึงข้อมูล 20 ตุลาคม 2555,แหล่งที่มา
<http://www.researchers.in.th/blogs/posts/1237>

กัจจกร หลุยยะพงศ์. (2552). การสื่อสารกับวาทกรรมอัตลักษณ์ผู้สูงอายุในสังคมไทย.วิทยานิพนธ์
ปริญญาามหาบัณฑิต สาขาวิชาวาทวิทยาและสื่อสารการแสดง คณะนิเทศศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ขวัญเรือน กิติวัฒน์. (2531). พลศาสตร์ของการสื่อสาร. กรุงเทพมหานคร. มหาวิทยาลัยสุโขทัย
ธรรมาธิราช.

เจียรนัย ทรงชัยกุล. (2546). การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุ ในสังคมไทยด้าน
สุขภาพกาย สุขภาพจิต. สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

ชูศักดิ์ เอื้องโชคชัย. (2552). การสร้างสรรค์ละครแบบมีส่วนร่วมเพื่อสุขภาวะของผู้สูงอายุในสถาน
สงเคราะห์คนชรา. วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต สาขาวิชาสื่อสารการแสดง คณะ
นิเทศศาสตร์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ฐานข้อมูลประชากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. (2551, 10 สิงหาคม)วันที่เข้าถึงข้อมูล 20 ตุลาคม
2555, แหล่งที่มา [http://www.cps.chula.ac.th/research_division/article_ageing_001](http://www.cps.chula.ac.th/research_division/article_ageing_001.html)
.html

ถิรนนท์ อนวัชศิริวงศ์. (2547). สุนทรียนิเทศศาสตร์ : เอกภาคในทวิภาคแห่งองค์ความรู้การสื่อสาร
ใน สุนทรียนิเทศศาสตร์ การศึกษาการสื่อสารการแสดงและสื่อจินตคดี. กรุงเทพฯ :
โครงการพัฒนาองค์ความรู้นิเทศศาสตร์ตะวันออก ภาควิชาวาทวิทยาและสื่อสารการ
แสดงคณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

กิตนันท อนุวัชศิริวงศ์. (2551). บทโทรทัศน์ เขียนอย่างไรให้เป็นมือโปร. กรุงเทพฯ : โครงการ
สุนทรียนิเทศศาสตร์ ภาควิชาวาทวิทยาและสื่อสารการแสดงคณะนิเทศศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ทวีศักดิ์ สว่างเมฆ. การศึกษาความต้องการจัดกิจกรรมนันทนาการของผู้สูงอายุใน
กรุงเทพมหานคร: วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษาวิชา นันทนาการ สำนักวิชา
วิทยาศาสตร์การกีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ธรรมรัตน์ ธรรมรัตน์.(2532).การศึกษาความสนใจและวิธีการในการรับข่าวสารของผู้สูงอายุ.
วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษาวิชาการสื่อสารมวลชน คณะนิเทศศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

นงลักษณ์ บุญไทย. (2539). ความรู้สึกมีคุณค่าในตนเองของผู้สูงอายุและความสัมพันธ์กับปัจจัย
อื่นๆ.วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษาวิชาการสื่อสารมวลชน คณะนิเทศศาสตร์
วิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล.

นิยามเรื่อง “สุขภาวะ”.(2551,15 กันยายน)วันที่เข้าถึงข้อมูล 23 ตุลาคม 2555,แหล่งที่มา
<http://www.pomp.au.edu/factors/whatisHealthy.pdf>.

บังอร ธรรมศิริ. (2549).ผู้สูงอายุในสังคมไทย. การศึกษาค้นคว้าอิสระปริญญาโทบริหารศึกษาวิชา
มหาบัณฑิตวิชาเอกพัฒนาครอบครัวและสังคม สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

บรรลุ ศิริพานิช.(2544). คู่มือผู้สูงอายุ ฉบับสมบูรณ์. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์หมอ
ชาวบ้าน.

ปรมะ สตะเวทิน.(2540). หลักนิเทศศาสตร์. กรุงเทพมหานคร.

ประภัสสร จันทร์สถิตย์พร. (2552). การจัดการเรียนรู้สุนทรียนิเทศศาสตร์เชิงบูรณาการ เพื่อ
เสริมสร้างคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษาวิชา
วาทวิทยาและสื่อสารการแสดงคณะนิเทศศาสตร์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ปราโมทย์ ประสาทกุล. (2542). โครงสร้างอายุและประชากรสูงอายุในประเทศไทย. สถาบันวิจัยประชากรและสังคม มหาวิทยาลัยมหิดล.

ปาริชาติ สถาปิตานนท์ สโรบล. (2541). “เอดูเทนเมนต์: กลยุทธ์การใช้สื่อมวลชนเพื่อการพัฒนา”. วารสารนิเทศศาสตร์ 16(เมษายน – มิถุนายน 2541):38-43

ผู้สูงอายุ. (2554, 14 กุมภาพันธ์) วันที่เข้าถึงข้อมูล 23 ตุลาคม 2555, แหล่งที่มา <http://haamor.com/th/%E0%B8%9C%E0%B8%B9%E0%B9%89%E0%B8%AA%E0%B8%B9%E0%B8%87%E0%B8%AD%E0%B8%B2%E0%B8%A2%E0%B8%B8/#article04>

พรพิสุทธิ์ ศรีธรานนท์. (2552). บทบาทและกระบวนการให้สถานภาพแก่บุคคลและสถาบันในรายการ ตลาดสดสนามเป้า. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท สาขาวิชาการสื่อสารมวลชน คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

พัทธนันท์ เด็ดแก้ว. (2544). การศึกษาเปรียบเทียบการรับชมรายการโทรทัศน์ประเภทสาระความรู้และสาระบันเทิง การจดจำได้ และการนำไปใช้ประโยชน์. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท สาขาวิชานิเทศศาสตร์ พัฒนาการ คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

พรเพ็ญ พยัคฆาภรณ์. (2539). การเปิดรับ การใช้ประโยชน์และความพึงพอใจจากสื่อมวลชนของผู้สูงอายุไทย. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท สาขาวิชาการประชาสัมพันธ์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ยุบล เบ็ญจรงค์กิจ. (2534). การวิเคราะห์ผู้รับสาร. กรุงเทพมหานคร : คณะนิเทศศาสตร์. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ระวี สัจจโสภณ. (2551). การวิเคราะห์บทบาทการมีส่วนร่วมของภาคีเครือข่ายในการส่งเสริมกิจกรรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนและการศึกษาตามอัธยาศัยสำหรับผู้สูงอายุในสถานสงเคราะห์ตามพระราชบัญญัติส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย

พ.ศ. 2551. วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษานอกระบบโรงเรียน
คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

เลิศหญิง หิรัญโร. (2545). รูปแบบการดำเนินชีวิต พฤติกรรมการเปิดรับสื่อ และพฤติกรรมการ
บริโภคสินค้าและบริการของผู้สูงอายุในกรุงเทพมหานคร.วิทยานิพนธ์ปริญญา
มหาบัณฑิต สาขาวิชาการประชาสัมพันธ์คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

วรรณิ์ แกมเกตุ. (2551). วิธีวิทยาการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

วัชร เวรวุฒินันท์.(2548). เอกสารประกอบการสอนชุดวิชาการสร้างสรรค์รายการโทรทัศน์วิชา
นิเทศศาสตร์ หน่วยที่6-10. นนทบุรี: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

ศิริวรรณ ศิริบุญและมาลินี วงษ์สิทธิ. (2535). ข้อเท็จจริงและทัศนคติของผู้สูงอายุและคนหนุ่มสาว
ในกรุงเทพมหานคร ต่อบทบาททางเศรษฐกิจและสังคมของผู้สูงอายุ, สถาบัน
ประชากรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สุรกุล เจนอบรม. (2534). วิทยาการผู้สูงอายุ. คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สุรกุล เจนอบรม. (2535). ประสิทธิผลของการให้ความรู้สำหรับผู้สูงอายุโดยผ่านสื่อประเภทต่างๆ
รายงานการวิจัย ภาควิชาการศึกษานอกโรงเรียน คณะครุศาสตร์ ฟาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.

เสาวนีย์ กานต์เดชารักษ์. (2524). ความต้องการทางด้านสุขภาพอนามัยของผู้สูงอายุ. วิทยานิพนธ์
ปริญญาามหาบัณฑิต ภาควิชาพยาบาลศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สมมาตร คงชื่นสิน.(2539). การเปิดรับและความต้องการรายการโทรทัศน์ของผู้สูงอายุใน
กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต สาขาการประชาสัมพันธ์ จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.

เอกพล จันทร์สถิตย์พร. การประเมินความต้องการจำเป็นในการจัดการเรียนรู้ตลอดชีวิตของผู้สูงอายุในเขตกรุงเทพมหานคร.

ภาษาอังกฤษ

Berlo, David K. (1960). The Process of Communication: An Introduction to Theory and Practice. New York: Holt, Rinehart and Winston.

Chozick,A.Television's Senior Moment: As Audiences Get Older, So Do the Characters.WallStreet Journal.09 Mar 2011. NY: Dow Jones&Company Inc.

Diener, E. (1984). Subjective well-being.Psychological Bulletin, 95(3), 542-575

Diener, E., & Ryan, K. (2009). Subjective well-being: a general overview. South African Journal of Psychology, 39(4), 391-406.

Diener, E., Wirtz, D., Biswas-Diener, R., Tov, W., Kim-Pirto, C., Choi, D. & Oishi, S. (2009). In E.Diener, W. Glatzer,T. Moum, M. A. G. Sprangers, J. Vogel, & R. Veenhoven(Eds.), Social Indicators Research Series 39: Assessing well-being: The collected works of Ed Diener(pp.2247-274). NY: Springer.

Kaiser, Susan B. and Chandler, John L. (1985).“Older Consumers Use of Media for Fasion Information”.Journal of Broadcasting & Electronic Media.

Katz, E., M. Gurevitch, and H. Hass (1973). On the use of the mass media for important things, American Sociological Review. 38.

Merrill, J. C. & Lowenstein, R. L. (1971). Media Message and Men: New Perspectives in Communication. NY, David Mckay Company Inc.

Ryff, Carol, D. (1995). Psychological well-being in adult life.Current Directions in Psychological Science, 4(4).

- Ryff, Carol, D., & Keyes, C. L. M. (1995). The structure of psychology well-being revised. Journal of Personality and Social Psychology. 69,4.
- Salzman, C., & Lebowitz, B.D. Anxiety in the elderly: Treatment & research. New York: Springer, 1991.
- hramm, W. (1973). Channels and Audiences. Handbook of Communication. Chicaco.
- Stuart, G. W. & Sundeen, S. J. (1995). Principles and practice of psychiatric nursing. 5th ed. St.louis: Mosby.

ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์

นางสาว ภิญญาดา ธิติกุลมาศ เกิดเมื่อวันที่ 11 กันยายน พ.ศ. 2530 สำเร็จการศึกษา
ระดับปริญญาตรีหลักสูตรรัฐศาสตรบัณฑิต สาขารัฐประศาสนศาสตร์ (เกียรตินิยมอันดับ 2) คณะ
รัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในปีการศึกษา 2551 และเข้าศึกษาต่อในระดับปริญญาโท
หลักสูตรนิเทศศาสตร มหบัณฑิต สาขาวิชาการสื่อสารเชิงสุนทรีย์และบันเทิงคดี คณะนิเทศ
ศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อปีการศึกษา 2554